

ה"ת 27475/12/18 - לינה אחמד נגד משטרת ימ"ר חוף

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 27475-12-18 אחמד נ' משטרת ימ"ר חוף
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
מבקשת: לינה אחמד ע"י ב"כ עו"ד בולוס
נגד
משיבה: משטרת ימ"ר חוף
החלטה

בפניי בקשת המבקשת להורות החזרת תפוס מסוג כסף מזומן בסך של 10,600 ₪ שנתפס במסגרת חיפוש שנערך בביתה של המבקשת ביום 18.10.18 על פי צו חיפוש שהוצא במסגרת חשיפתה של פרשה כוללת של חקירה סמויה בתחום העבירות הכלכליות ועבירות נוספות.

תמצית טענות הצדדים וההליכים

המבקשת טוענת כי ביום 17.10.18 נערך חיפוש בביתה במסגרתו נתפס הסכום הנ"ל. לטענת המבקשת מקור הכסף הנ"ל הוא בהלוואה שנטלה היא מהבנק בסמוך לאותו מועד.

המבקשת טענה כי לא היה יסוד סביר לתפיסת הסכום הנ"ל וממילא להמשך החזקתו בידי המשיבה ועותרת להשבתו.

עוד ציינה המבקשת כי היא ובעלה נחקרו במשטרה.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

המשיבה הסבירה כי התשתית הראייתית והחקירתית הקיימת בידה היא ביחס לבעלה של המבקשת אשר הינו חשוד במסגרת פרשייה מורכבת בה מעורבים מספר חשודים וכי תפיסת הכספים הייתה על רקע זה. עוד הצביעה המבקשת על חומר חקירה שיש בו כדי לשפוך אור על החשדות הרובצים לפתחו של בעלה של המבקשת ועל אלמנטים שיש בהם כדי לקשור בין הכספים הנ"ל והעבירות.

עוד ציין כי לא הונחה נכון למועד הדיון בתיק תשתית עובדתית ביחס לטענות המבקשת לרבות לעניין עצם משיכת הכספים.

ביום 9.1.19 התקיים דיון בבקשה, שלאחריו הגישה המבקשת תדפיס מחשבון הבנק בו היא מפנה למשיכת כספים במזומן ביום 2.10.19.

במעמד הדיון טען ב"כ המבקשת ביחס לפן המשפטי וטען הן כנגד עצם התפיסה, תכלית התפיסה והמשך התפיסה והפנה לפסיקה התומכת בעמדת מרשתו.

המשיבה הותירה לעיוני חומר חקירה הנוגע לפרשייה וחלקו של בעלה של המבקשת באותה פרשייה.

לאחר עיון בבקשה, בחומר שהוגש לאחר הדיון על ידי המבקשת, בחומר החקירה שהוצג לעיוני, ושמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים - דין הבקשה בנקודת זמן זו, להידחות.

להלן הנימוקים.

בקשה להחזרת תפוס - התשתית המשפטית

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט - 1969 (להלן - הפקודה) מקנה למשטרה סמכות לתפוס ולהחזיק חפצים העונים על אחת מחמש החלופות הקבועות בסעיף דהיינו: חפץ שבאמצעותו נעברה עבירה או שעומדים לעבור בו עבירה, חפץ שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. בבש"פ 342/06 חברת לרגו לעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, החלטה מיום 12.3.06, להלן - עניין לרגו) הגדירה כב' השופטת פרוקצ'יה את מתחם שיקול הדעת השיפוטי להחזרת תפוס והתנאים לכך.

בעניין לרגו נקבע כי בעת בחינת בקשה להחזרת תפוס יש להפעיל את מבחן המידתיות באופן דומה לזה שנעשה בעת בקשה למעצר עד תום ההליכים בשינויים המחויבים, דהיינו: יש לבחון האם קיימת חלופה שתגשים את מטרת התפיסה הספציפית בדרך שתפגע פחות בזכות הקניינית של המבקש כשנקודת האיזון בין האינטרסים המנוגדים משתנה או עשויה להשתנות ככל שחולף הזמן.

מטיעוני המשיבה וחומר החקירה עולה כי מטרת התפיסה במקרה זה יכולה להיות הן בהיבט הראייתי והן למסלול של חילוט. תכלית תפיסה מסוג זה הינה תכלית הצופה פני עתיד ועל כן יש לבחון מהם התנאים שיש בהם כדי להבטיח שתכלית זו לא תסוכל והכול בכפוף לכך שקיים מקור סמכות לעצם התפיסה.

משכך, נקבע בענין לרגו כי בית המשפט נדרש לבחון האם מקור הסמכות לתפיסה לא פקע והאם ניתן להשיג את תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין. עוד נקבע שם כי משך הזמן צריך לבוא במניין השיקולים בהתחשב בכך שסעיף 35 לפקודה קובע אינדיקציה לפיה עומדת לרשות המשטרה תקופה ראשונית של 180 יום שמעבר לה נדרשת הארכה על ידי צו שיפוטי.

מן הכלל אל הפרט

ישום הוראות החוק ופסיקת בית המשפט העליון שהובאה לעיל ובחינת מכלול השיקולים והאיזונים הנדרשים בנקודת זמן זו בראי הבקשה שבפניי מובילה למסקנה כי בשים לב לשלב המקדמי בו מצוי ההליך ולכך שטרם חלפו 180 הימים הראשונים לביצוע התפיסה - לא מתקיימים התנאים להורות על החזרת התפוס.

מחומר החקירה שהוצג בפניי עלה כי בפרשה העיקרית נחקרו חשודים ומעורבים, עליהם נמנה גם בעלה של המבקשת, בשורה ארוכה של עבירות כלכליות מסוגים שונים לרבות הלבנת הון, סחיטה באיומים, עושק ועבירות מס. ביחס לחשוד העיקרי הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים וננקטים עדין הליכי חקירה שונים לרבות ביחס לבעלה של המבקשת בעבירות הנ"ל ועבירות נוספות וחומר חקירה כאמור הוצג לעיוני.

לענין מקור הסמכות -

נראה שאין מחלוקת של ממש בדבר מקור הסמכות של המשטרה להחזיק בתפוס בנקודת זמן זו ובטרם חלפו 180 הימים ממועד תפיסתו.

לענין הפגיעה בזכויות המבקשת והאם יש בה כדי לעמוד במבחן המידתיות -

כאמור לאחר הדיון הציגה המבקשת תדפיס מחשבון הבנק ממנו עולה כי היא משכה לכאורה סכום של 25,000 ₪ במזומן (הגם שמשכיתו נרשמה לפני הקמת ההלוואה לה היא טוענת) ואולם לא עלה בידה לקשר בין השטרות שנתפסו ובין הכספים שנתפסו בביתה או למסור הסבר לגבי האופן בו נתפסו, חלוקת הסכומים השונים וכיו"ב.

יש לציין עוד כי הסכום הנ"ל אינו הסכום היחיד שנתפס בביתה וכי נתפסו פריטים נוספים שיש בהם כדי להצביע על החשד המופנה כלפי בעלה של המבקשת שהינו חשוד במעורבות בעבירות הלבנת ההון והסחיטה באיומים כעולה מחומר החקירה שהוצג לעיוני. סוגיית מסירת כספים מזומנים בשיעורים כאלה ואחרים עולים גם הם מתוך תיק החקירה.

צירוף נתונים אלה יחדיו בראי החקירה הכוללת ובהתחשב בכך שההליך המשפטי מצוי בשלב מקדמי באופן שבאופן שעדין לא חלף פרק הזמן שהמחוקק עצמו מצא להגדיר כפרק זמן ראשוני אשר אינו טעון צו שיפוטי, להיקף החקירה, מורכבותה, אופי העבירות המתברר במסגרתה - מוליכים למסקנה כי נקודת האיזון בשלב זה נוטה לצד המשיבה וכי הפגיעה בזכויות המבקשת בנקודת זמן זו - עודנה מידתית.

השיקולים שהוצפו על ידי המבקשת בבקשה שבפניי יוכלו לשוב ולהיבחן במסגרת בקשה להארכת מועד להחזקת התפוסים לפי סעיף 35 לפקודה, ככל שתוגש כזאת בחלוף פרק הזמן הקבוע בחוק.

המשיבה תמסור למבקשת הודעה בדבר הגשת בקשה להארכת מועד ככל שתוגש כזו.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשיב את חומר החקירה לידי ב"כ המשיבה במעטפה סגורה.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ט, 27 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

